

Tar Károly

Körtánc

Ismereteink hatványozottan,
mint felcsinált mámoros galaxisok
telítik végtelen világunk,
véleményeink agyatlan asszonyok
laza locsogása a virtuális kiskapuban,
a gondolat pedig libikókázik szüntelen,
szájtépők örölnék üres szavakat
az úgy gondolom kőbölcsőjében.
A tojás sorsa több tojást elleni,
az ember dolga utódot nemzeni:
költészet az egész, távoli tűhegyen
nevenincs dolgok termékenyülnek
véletlenül és szüntelen forogva
világot forral, mozgat és rendez
a titok, amit kevés kíváncsiságunk
megfejtani képtelen, milliók
fossák a szót: lényegük lényegtelen.
Itt állunk és álltunk mindenütt,
hasunkra süt még a remény,
de kinek perce számolva van,
hiába keresi, kaparja nyughelyét.

Nincs nyugadalmunk az értelemben,
bár minden fénynek nyugta van,
s felvillan ösvényen, sugárúton,
magasságos egünk, ki tudja, merre van.
Tétovázik minden hajnal,
a bizonyosság kínoz és merevít,
hitek lobognak ósdi kőfazékban
s csak annyi belőle tied,
mit tudásod onnan kimerít.
Ismereteid kemény heverőjén
fogd rövidre bővülő szavad.
Véleményed aprítsd ízes falatokra,
fogatlan emberiség majszolja csak:
legyen bár puha, mennyei malaszt.

Nyugodj békében

M. L. festménye alá

kék az ég
kéken ég a vég
a keresztben
mondják, hogy kezdet
kétezer tizenhárom esztendő óta
és így megy majd ez tovább
ki tudja meddig
árnyak koslatnak a keresztnek mögött
kétkedők kékje pásztáz
megpróbált napjainkon
szenvédünk

vele és nélküle
végtelen világunkban
mesés ködök úsznak
honnan hová
az istentelen világűrben
nem mindenütt kél
és nyugszik mosolygó Nap
nyughatatlanul ragyog
fölöttünk a kék
és a kellene

Kiadványaink

Az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó gondozásában
2011-ben megjelent:

